

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Udrag fra Fristelsen

Citation: Hertz, Henrik: "Udvalgte dramatiske Værker", i Hertz, Henrik: *Udvalgte dramatiske Værker*, udg. af Tredie Bind , 1897, s. 263. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz04val-shoot-idm139769604123872/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte dramatiske Værker

263

Møller.

Men hvad er da Deres Mening med alt dette?

Grenaa.

Snu — hvad der er min Mening — jeg troer da ikke, jeg har et Barn for mig. Min Mening er, at vi skal lade Holgers i Besiddelse af Huset her, af de rede Penge, og af saa mange Obligationer, at ingen Mistanke vækkes; thi det er desværre bekjendt, at Cancellieraaden eiede Obligationer. Derimod skal vi —

Møller

(hvæb)

Saja, Mand, hvad skal vi?

Grenaa.

Oh nu, hvad der forresten findes, skal vi dele.

Møller.

Nei, Grenaa, med saadanne Forslag maa De ikke komme til mig.

Grenaa.

Og hvorfor ikke, om jeg maa spørge? Naar Holgers faaer Huset og en 10,000 Rigsdaler oveni købet, er det ikke store Ting for ham? Huset alene er en 16,000 Rigsdaler værdt. Er alt dette ikke nok til at sætte overstyr paa hans Maskiner og Lufkasteller? Eller har Cancellieraaden ikke allerede fat uof paa ham? Jeg veed, at han een Gang har forstrakt ham

med 1000 Rigsdaler og een Gang med 1500 Rigsdaler, for at fremme Gud veed hvilket Project; men Frugterne deraf har jeg ikke seet.

Møller.

Ja, det er godt nok. Cancellieraaden havde Lov til at raade over sine Penge. Vi har ingen Ret til dem.

Grenaa.

Ret? Ja, Møller, skal man i denne Verden vente, til man faaer Noget med Kette, saa kan man vente længe.

Møller.

Desværre, det er sandt. Men da jeg nu i al min Tid har levet som en ærlig Mand ---

Grenaa.

Na, saadan kan De tale til gamle Hjørtinger, men ikke til mig. Jeg veed, hvad det vil sige, naar man praler af, at man lever som en ærlig Mand. Den, der gjør Gjeld, kan ikke kan betale, han føler ikke sin Samvittighed besværet deraf — om han ogsaa bringer Skomager og Skrædder til Bettelstaven. Men, naar Taksen er om at benytte Omstændigheder som disse her, da kommer Samvittigheden paa een gang — naagtet Ingen vil føle Tabet. Og hvad Gavn har man deraf, at man er, hvad De kalder en ærlig Mand? Man bliver Kirkeværge, Nodemester, Fattigforstander eller Borger-Repræsentant og faaer